

har set om tilsagn fra det almene byggeri, er desværre nedadgående, og det er, fordi det ikke længere er tilstrækkeligt med den halvering af indskudskapitalen, som vi gennemførte i enighed i Folketinget. Der skal mere til for at holde byggetakten, for man har stranguleret kommunernes økonomi. Så jeg vil godt bede om at få uddybet, hvad det er for et boligbyggeri, der skulle være stigende.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Dyremose (KF):**

Hr. Keld Albrechtsen får det næsten til at lyde, som om vi er i gang med at rive boliger ned. Det er altså ikke det, der er tilfældet.

Så til hr. Jørn Pedersen angående dementområdet: Det er jo sådan, at denne regering, og det var faktisk også nærmest hovedtråden i min ordførertale, gør en indsats på en lang række områder, hvor de yderligere boliger til de demente er en lille brik i det store spil. De er en del af den indsats, der gøres sammen med andre indsatser. Det er jo netop det, der er hele pointen også i min tale, at der skal en bred vifte af forskellige tiltag til, og der er indsatsen for de demente altså en del af den brede vifte.

Til fru Sandy Brinck kan jeg kun sige, at uanset om man bruger en kommunal eller en privat udbyder af hjemmehjælp, personlig eller praktisk hjælp, og man bruger den til den hjælp, som man er blevet visiteret til fra kommunen, så får man jo netop den hjælp, som man er blevet visiteret til. Og vi taler så ikke om, som hr. Keld Albrechtsen er inde på, at vi så skal til at vælge nogle andre, og nu må man ikke vælge den kommunale. Nej, hele tanken er netop, at den enkelte skal have mulighed for at vælge, om man vil bruge det offentlige, den kommunale hjemmehjælper, eller om man vil bruge den private hjemmehjælper til at få dækket de behov, som kommunen er nået frem til at den enkelte borger har.

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

**Villy Søvnald (SF):**

Forespørgslen er en god anledning til at diskutere det langt mere nuancerede billede af ældres forhold end det forenkledte, der ofte præger den offentlige debat, nemlig de ældre som én stor og ens gruppe. Overskriften over en dækkende ældredebat er vel ordet variation i de livsbetingelser, der er afgørende, og det drejer sig om øko-

nomi, bolig, sundhed, sociale relationer, hjælp, omsorg osv.

Jeg vil starte med punktet økonomi, hvor de ældres situation vel er kendetegnet ved en større polarisering, end vi har kendt tidligere, på den måde, at vi har en gruppe af ældre, der er meget velhavende både med hensyn til indkomst og formue, og modsat har vi en gruppe af ældre, der kun har den nøgne folkepension, og som bestemt ikke har meget at dele ud af økonomisk. Vores svar er et opgør med de særfordele, der alene skyldes alder og ikke er socialt bestemte, samt udligning for at komme de økonomisk dårligt stillede til hjælp. Som bekendt er SF jo et lighedsorienteret parti.

Det andet, vi vil lægge vægt på, er boligen, der er krumtappen i ældrepolitikken, fordi boligen af indlysende grunde er helt central specielt for den svage gruppe af ældre, som vi diskuterer i dag. Det er altså lidt uforståeligt, at regeringen ikke er mere ambitiøs på området for ældreboligbyggeri af to grunde. Det nytter jo ikke at henvise til, hvad man har gjort, når man kan se, at boligbyggeriets omfang dykker. Det er jo afgørende, at når vi ikke engang var i stand til at holde gang i ventelisterne med det relativt høje ambitionsniveau, så går det selvfølgelig forrygende galt i en situation, hvor ældrebefolkningen stiger, specielt de helt gamle, når man oplever et fald i ældreboligbyggeriet. Det ville være vigtigt også som et bidrag til at gøre noget ved ledigheden.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at regeringen ikke bruger muligheden for at løse et problem, der alligevel skal løses, nemlig skubbe gang i byggeriet og dermed gøre noget ved arbejdsløsheden samt sikre, at der blev boliger til de unge, der presser sig på i forhold til boligmarkedet. Man kunne løse utrolig mange problemer med et snuptag.

Kl. 16.05

Men det er klart, at der er regeringens økonomiske politik en selvstændig bremse. Det, vi hører fra kommunerne, er, at årsagen til, at de bremser op, er, at deres økonomi er så stram, at de ikke har råd. Det tror jeg også at regeringspartierne ordførere er bekendt med. Men her satser regeringen altså mere på en stram offentlig økonomi end på at løse de boligproblemer, der er.

Det tredje vigtige område er sundhedsområdet, som i sagens natur også har speciel betydning for de svage ældre. Der lavede Ældre Sagen en glimrende rapport, der påviser, at der er et